

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ*

Οπως είναι γνωστό, τα σύνορα των Βαλκανικών χωρών, όπως χαραχτηκαν μετά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, δημιούργησαν τα Βαλκανικά κράτη, αλλά όχι και ενιαίες εθνικές κοινότητες. Η αυθαιρετη χάραξη των συνόρων από τις Μεγάλες Δυνάμεις έγινε έτσι ώστε, να δικαιολογούνται επεμβάσεις υπό το πρόσχημα εθνικιστικών προβλημάτων που οι ίδιες προκαλούσαν. Σήμερα, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου έντονης προσπάθειας ανακατάταξης των ζωνών επιρροής στην περιοχή, τα φαινόμενα υποκίνησης εθνικιστικών επιδιώξεων και μειονοτικών προβλημάτων, βρίσκονται σε έξαρση. Όσον αφορά την υποκίνηση ανύπαρκτων προβλημάτων Σκλαβομακεδονικής μειονότητας, θα πρέπει να μελετήσουμε κατά πόσον αυτά συνιστούν **εδαφική απειλή**, με την έννοια στρατιωτικών ενεργειών, ή αποτελούν απλές λεκτικές βολές με στόχο μια ψευδεπιγραφή ηθική κατοχύρωση θέσεων, που θα επέτρεπαν στις ΗΠΑ να δημιουργήσουν μελλοντικά στην καρδιά της Ευρώπης ένα **Μουσουλμανικό Ισραήλ**, με γνωστά για τη Ν. Ευρώπη αποτελέσματα. Το δεύτερο πρόβλημα που πρέπει, σε συνδυασμό με το «Μακεδονικό», να προβληματίζει την Ελληνική Κοινωνία είναι, οι έντεχνα τεταμένες σχέσεις Ελλάδας και

Η Ελλάδα μέσα στη Βαλκανική «Νέα τάξη»

Ο βουλευτής Ξάνθης Αχμέτ Φαίκογλου

Αλβανίας. Οι κατά καιρούς εκπεμπόμενες Εθνικιστικές κορώνες, οι μεθοδευμένες αποσταθεροποιητικές προσπάθειες στο εσωτερικό της Αλβανίας, οι πιέσεις που έχουν ασκηθεί στην Ελλάδα από την Ιταλία, για διπλή επέμβαση, οι στρατιωτικές σκέψεις. Οι σκέψεις αυτές έχουν ενταθεί βέβαια μετά την επιστολή Μπέικερ προς τον κ. Σαμαρά, που σαφώς αναφέρει: «...οι μακροπρόθεσμες, προκλήσεις τις οποίες αντιμετωπίζουμε, βρίσκονται βέβαια, όχι μόνο στην περιοχή του Κόλπου αλλά και της Ευρώπης...». Από ποιες Ευρωπαϊκές Χώρες εκπορεύονται οι αναφερόμενες προκλήσεις; Ασφαλώς όχι από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Από τις προκαλούσες χώρες ασφαλώς ο κ. Μπέικερ εξαιρεί την φίλη των ΗΠΑ Τουρκία. Έτσι

από τον κατάλογο των Ευρωπαϊκών χωρών δεν απομένουν παρά η Αλβανία και Γιουγκοσλαβία. Το γεγονός όμως αυτό, προβληματίζει ιδιαίτερα μετά την υπογράμμιση της επιστολής Μπέικερ ότι: «...η ΔΑΣΕ έχει κατά την άποψη μας, μια ιδιαίτερη και σημαντική εφαρμογή στη Βαλκάνια, όπου η Ελλάδα έχει να παίξει ένα διαρκώς σπουδαιότερο ρόλο, και όπου (η Ελλάδα) είναι καίριος παράγων για την προάσπιση της Δημοκρατίας, της σταθερότητας και της Ειρήνης στην περιοχή...». Η Ελλάδα δηλαδή, κατά την άποψη των ΗΠΑ θα προστατέψει την Δημοκρατία και την σταθερότητα στην περιοχή. Όμως, μετά τα γεγονότα του κόλπου μπορούμε να κατανοήσουμε τις μεθόδους που εννοούν οι ΗΠΑ, όταν αναφέρονται στην προάσπιση της Σταθερότητας ή της Δημοκρατίας, στο εσωτερικό άλλων, ανεξάρτητων κρατών της περιοχής. Σημαντικότερη όμως απειλή, αποτελεί η **κατευνδόμενη ανακίνηση μειονοτικών θεμάτων** στη Δ. Θράκη. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να διερευνηθεί το κατά πόσον οι απειλές αυτές συνδέονται με μια ευρύτερη πρόθεση των Υπερδυνάμεων να ανατρέψουν τις συνθήκες της Λωζάνης και του Μοντρέ.

Πέρα όμως των προηγούμενων προβλημάτων, υπάρχει ένα σημαντικό θέμα που η Ελλάδα θα πρέπει να πάρει σαφή θέση: «**Θα εντάξει τους πολιτικούς ελιγμούς της στα πλαίσια της προσπάθειας ανεξάρτησης της Ευρώπης από την πολιτική, οικονομική και στρατηγική κηδεμονία των ΗΠΑ, ή θα επιλέξει το ρόλο του Αμερικάνικου Δούρειου Ίππου στα σπλάχνα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας μαζί με την Αγγλία;**». Στη δεύτερη περίπτωση, θα πρέπει να αναμένουμε εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μια σειρά δυσμενών για τα συμφέροντα της Χώρας μας, αποφάσεων. Οι αρνητικές αυτές θέσεις δεν θα μπορούν να θεωρηθούν όμως σαν ένδειξη αντιπάθειας προς την Χώρα μας, αλλά θα αποτελούν απλά μια προσπάθεια της Κοινότητας να περιορίσει τις, μέσω Ελλάδας, προσπάθειες των ΗΠΑ, να μηδενίσουν την πολιτική και οικονομική επιρροή της σε περιοχές πλούσιες σε ενέργεια και πρώτες ύλες. Η κρίσιμη περίοδος της «επόμενης μέρας» για την Ελλάδα και τα Βαλκάνια έχει αρχίσει. Το εθνικό μας μέλλον δεν είναι δυνατόν να αφεθεί στα χέρια του «Καλού Θεού της Ελλάδας», αλλά στη λογική των Ελλήνων που θα πρέπει να αποδείξουν ότι την διαθέτουν.

* Ο Μάνος Δανέζης είναι επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθήνας